

Բերբերեանը լաջող կերպով պաշտպանում է «Լեոնին» ալն քննադատների առարկութեանց դէմ, որոնք հերոսից գործ են պահանջում, իսկ նա միայն խօսում է. «Իրականութեանը հաւատարիմ մնալ ցանկացող հեղինակը պարտական էր վերցնել հէնց աշնայիս մի անձնաւորութիւն, որ Լեոնի նման ցաւում է ազգային ցաւերով, տեսնում է նրա թշուառութիւնը, քաջութիւն ունի բաց ճակատով խաւարի քարեկամների դէմ դուրս գալ, լուսաւորութեան կարեւորութիւնը քարոզել և գործունէութեան լալն ծրագիրներ կազմել, բալց ինքը—լի գործում, Կան շրջաններ, երբ գործը կարծես ամփոփւում է խօսքի մէջ. Լեոնն ալդ շրջանի մարդն էր»:

Խորհուրդ ենք տալիս ընթերցողներին կարդալ Բերբերեանի ալս փոքրիկ, բալց դեղեցիկ և դրական պարզ ոճով գրուած ուսումնասիրութիւնը:

ՌՐԻԶ

Հանդէս Հայագիտութեան. Zeitschrift für armenische Philologie. Unter Mitwirkung von Abgar Joannisian, herausgegeben von Franz Nikolaus Finck, als verantwortlichem Redacteur, Eznik Gjandschian und Agop Manandian. Erster Band, erstes Heft. Marburg 1901 էջ 96. Միեւնոյնը Erster Band, zweites Heft. 1902. էջ 97—176.

Վաղուց է արդէն, որ եւրոպացի լեզուաբան գիտնականները ուշադրութիւն են դարձրել մեր հին լեզուի, գրաբարի վրայ և բաղմաթիւ աշխատութիւններ լոյս ընծայել ալդ նիւթի մասին, որոնց մեծ մասը ցրուած է եւրոպական—գերմանական, ֆրանսիական, անգղիական և ալլն—մասնագիտական պարբերական թերթերի մէջ. Յարգելի ուսուցչապետ Ֆ. Ն. Ֆինկը, որ մի քանի տարի է իւր քրոջ, օր. Ֆինկի հետ, սք. Էջմիածնում և Թիֆլիզում ապրելով՝ հալոց լեզուն և գրականութիւնն է ուսումնասիրում, մի շատ օգտակար միտք է լղացել՝ հրատարակել մի մասնագիտական պարբերական թերթ հայագիտութեան մասին: Այսուհետեւ հայագէտ գիտնականների հետազոտութիւնները ցրուած չեն լինի այս ու ալլն

գիտեն, ահա էլ զրաբար, Հայ լեզուաբանները նույնպէս հըմուտ են գտնէ մի եւրոպական լեզուին, քանի որ առանց ալի հմտութեան չէին կարող լեզուաբանութեան մասնագէտ լինել: Այդպիսի, հայերէն լեզուով գրուած, բանասիրական լեզուածներէ համար բաց են վեննալի «Հանդէս ամսօրեայ»-ը ուրիշ հայ թերթերի էջերը:

«Հայագիտութեան հանդիսին» ցանկանում ենք կատարեալ լաջողութիւն և որ գլխաւորն է՝ լարատեթիւն:

ԲՐԻՉ

ՄՏԱՅՈՒԱԾ ԿՐԹԵՐ

Ֆատուտ. ողբ. Գէօթէի. դերմ. Թարգմանեց Գէորգ Բարխուդարեանց. հրատ. Արշակ Բաբեանի. Թիֆլիզ 1902.

Բժ. Ս. Շահնաղարեանց. Հայոց թեմական հոգևոր դպրոցների կանոնադրութեան նախագիծը. Մոսկուա 1902.

Ա. Ա. Շահմուրադեանց. Ինչ է կանանց նպատակը. Բաղու. 1902.

Մինաս Բերբերեան. Սմբատ Շահաղիզ. (Լտիւդ). Վտակ ժողովածուից.

Ե. Թ. Սահակ Պարթև, հրատ. Յով. Արամեանցի № 4. Ս. Պ. Բ. 1902.

Հէնրիէտտա Վիտհոֆ. Թմիլիկը. Թարգմ. օր. Շ. Տ-ն. Թիֆլիս 1902.

Աղգալին մատենադարան. ԼԸ.-Նկատողութիւններ. Փաւստոսի պատմութեան վերաբերեալ. Գ. Տէր Պօղոսեան. Վիեննա. 1901.

»ԼԹ.—Արարատը ս. գրոց մէջ. ուսումն. Ս. Վէրբերի. Թարգմ. Բառնաբաս Վ. Պիլէդիկեան. Վիեննա 1901.

»Խ. Ասորեստանեայ և պարսիկ սեպածե արձանագրութիւնք. Թարգմ. Յով Վ. Սանդալեան. Վիեննա. 1901.

Շրջաբերական նորընտիր վարչ. ժողովոյ առ աղգալինս Փարիզի. Փարիզ. 1902.

Հայիւ բարեգործական ընկերութեան հայոց Ն. Նախիջևանի վասն 1901 ամի. Ն. Նախիջ. 1902.

Макарян, уроки чистописания для дѣтей. С. П. Б. 1901.

Բժ. Վ. Արծրունի. Վարակիչ հիւանդութիւններ և նրանց թոյնը. Թիֆլիզ. 1902.

Zeitschrift für Armenische Philologie. Unter Mitwirkung von Abgar Ioannissiany, herausgegeben von F. N. Finck. I B. erstes und zweites Heft. Marburg 1901—2.